

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/151/2025
Identifikačné číslo spisu: 7124211001
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:7124211001.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne N. W., narodenej XX. Z. XXXX, W., I. C. XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou AK Kleberc Legal, s.r.o., Bratislava, Tbiliská 13, proti žalovanému Ing. V. W., narodenému XX. S. XXXX, Y. - F., zastúpenému advokátskou kanceláriou kaduc & partneri s.r.o., Trnava, Trojičné námestie 4, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 66C/24/2024, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. januára 2025 sp. zn. 2Co/142/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“, alebo „prvoinštančný súd“) uznesením z 23. júla 2024 č. k. 66C/24/2024-145 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania, čo zahŕňa najmä nie však výlučne, zaťaženie, výkon, prevod pohľadávky 1.260.000 eur, vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Pezinok z 23. augusta 2022 č. k. 4C/32/2013-1635, a to až do doby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov („BSM“) sporových strán a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po vykonanom dokazovaní a za použitia § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c), § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 a § 333 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) mal osvedčené splnenie zákonných predpokladov pre okamžitý zásah súdu do pomerov strán sporu, keďže doposiaľ nedošlo k právoplatnému vyporiadaniu BSM bývalých manželov; o peňažných prostriedkoch 1.260.000 eur bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 23. augusta 2022 č. k. 4C/32/2013-1635 a sú súčasťou BSM, nakoľko zmluvnou stranou kúpnej zmluvy bola aj žalobkyňa. Konštatoval, že zmluva bola uzatvorená počas trvania manželstva a preto, kým nedôjde k vyporiadaniu spoločného majetku, by žalovaný nemal mať právo disponovať s priznanou sumou. Mal za to, že účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nevytvoria nenávratný stav,

pretože obmedzenie má dočasný charakter a bude platiť len do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM (6C/264/2013). O trovách konania rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. januára 2025 sp. zn. 2Co/142/2024 na odvolanie žalovaného napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovanému proti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Stotožnil sa s obranou žalovaného, že žalobkyňa relevantným spôsobom neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a nepredložila žiadne aktuálne dôkazy, z ktorých by vyplyvali akékoľvek žalovaným vykonané úkony, resp. obchodné alebo aj iné transakcie („použitie na úhradu svojich dlhov“), ktoré by osvedčovali všeobecne tvrdené ohrozenie - možné nezvratné poškodenie majetkovej podstaty BSM. Na základe uvedeného odvolací súd uzavrel, že neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa dovolateľky nesprávne právne posúdenie veci spočíva v tom, že odvolací súd striktnie formalisticky posúdil naliehavosť navrhovaného opatrenia, hoci v konaniach tohto typu má súd prihliadať na praktické riziko nenahraditeľnej ujmy, ktoré v danom prípade reálne hrozilo. Záver odvolacieho súdu o neprimeranosti navrhnutého opatrenia považovala za nepodložený, lebo nezhodnotil, že žiadala dočasný zákaz nakladania s majetkom patriacim do BSM, a teda že ide o primeraný zásah slúžiaci na ochranu budúceho výkonu jej práva a nie na jeho negáciu. Odvolací súd sa dopustil aj odklonu od judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (5Cdo/101/2015). Žiadala napadnuté rozhodnutie zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, resp. zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Z vyjadrenia žalovaného k dovolaniu vyplynulo, že sa s rozhodnutím odvolacieho súdu stotožňuje. V podstatnom zastával názor, že dovolanie žalobkyne trpí závažnými vadami, medzi ktoré zaradil nedostatočné vymedzenie dovolacieho dôvodu, resp. jeho nesprávna voľba, ako aj nemožnosť využitia procesného inštitútu dovolania vo vzťahu k neodkladnému opatreniu. Žiadal dovolanie ako neprípustné odmietnuť (§ 447 CSP), resp. ako nedôvodné zamietnuť (§ 448 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné a treba ho odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľka podala dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Podľa ustanovenia § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

9. V zmysle ustanovenia § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie

o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

10. Predmetom dovolacieho prieskumu malo byť rozhodnutie odvolacieho súdu o zmene neodkladného opatrenia, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania, čo zahŕňa najmä, nie však výlučne, zaťaženie, výkon, prevod pohľadávky 1.260.000 eur vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Pezinok z 23. augusta 2022 č. k. 4C/32/2013-1635, a to až do doby vyporiadania BSM sporových strán. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

11. Pretože dovolanie žalobkyne odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 357 písm. d) CSP), prieskum ktorého je dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčený, najvyšší súd dovolanie žalobkyne pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.